

VORA VORA

El retir d'un pioner

De bon rotllo, però mentia Francesc Antich quan deia fa alguns mesos que la seva prioritat era posar ordre entre les entrañables files socialistes illenques. El comprenc: la desgraciada alternativa a tan filantròpica tasca és aquesta purga tan antipàtica per a tot antinacionalista: l'exili a Madrid. Els compadesc "a tope", als falsos cosmopolites, perquè viuen emboscats en la cridòria buida del materialisme epilèptic. Antich, però, és un tipus que em resulta simpàtic –té la dosi d'honestat imprescindible per a la dignitat, humana i política, que no és poca cosa– i té valentia per al sacrifici col·lectiu: a ell li hem de reconèixer el mèrit d'haver obert la via a les alternances polítiques de digestió pesada: les que envien a l'oposició els guanyadors de les eleccions. Ell sí que és un pioner, tot i que n'ha sortit derrotat com a administrador, i no els que es distingeixen a si mateixos amb el títol de pioners i improvisen autofel·lacions –amb una manca de cintura que els fa patètics– des del cim del món: un títol trist precedit per un ex: autèntics màsters en vidència política sempre disposats a vendre't un avís al preu de perdonar-te la vida, per manca d'altres mèrits. Antich se'n va ara de diputat a Madrid, el PSOE el presenta per oposar-se més al pacte de la resta d'esquerres, que pot treure un diputat, que no al PP, que té la victòria assegurada. Però Antich es va enfrontar als guerrers de la devastació social i cultural i va perdre: reconeguem-li que va obrir un camí que altres han seguit després. I fem-ho en la mesura justa, que si alguna ecologia ens cal, és l'emocional.

Joan Mari

Els tribunals anul·len la protecció del Teatre **Pereira** d'Eivissa

Un dels edificis més emblemàtics de l'illa, propietat de la família Matutes, deixa de ser Bé d'Interès Cultural.

Les institucions pitiuses busquen una fórmula que permeti garantir la protecció del Teatre Pereira d'Eivissa, després que el Tribunal Superior de Justícia de les Balears (TSJB) hagi anul·lat recentment en una sentència la seua declaració com a Bé d'Interès Cultural (BIC), acordada per l'anterior Consell Insular del Pacte Progressista. El Teatre Pereira és un dels edificis més emblemàtics de l'illa d'Eivissa, ja que des de la seua inauguració, el 1898, ha estat testimoni de tota la història del segle XX i és una de les principals peces arquitectòniques de les Pitiüses.

Tan aviat com el Consell va declarar BIC l'edifici, els seus propietaris, la família Matutes, van interposar un recurs contenciós administratiu davant els tribunals, al·legant que mancaven tràmits imprescindibles. El TSJB els ha donat la raó i diu que, efectivament, l'esmentada protecció es va acordar sense que existís cap informe tècnic que justificàs els valors de l'immoble i els seus mèrits. La Conselleria progressista "no va encarregar ni emetre ni un sol informe que raonàs les característiques de l'edifici que el fan digne de ser declarat BIC", argumenta el jutge. Paradoxalment, una sentència anterior, corresponent a un altre tribunal i referida a un altre recurs diferent, assegurava que sí que existien aquests informes. Sigui com sigui, la darrera resolució declara nul·l'acord de protecció, per la qual cosa el teatre queda ara a expenses de la voluntat dels seus propietaris.

La família Matutes ja ha dit que no pensa fer reformes en l'edifici i que són

El Teatre Pereira, testimoni de la vida cultural eivissenca del darrer segle, es troba ara desprotegit legalment.

els primers que volen conservar-lo, donada la seua importància patrimonial. "Estam fent ara mateix obres de rehabilitació en una part de l'estructura; el que passa és que vam ser víctimes d'un abús jurídic, i ara ja està resolt", ha dit Pedro Matutes, relacionat amb la propietat. No obstant això, legalment res empara en aquests moments el teatre Pereira.

Els nous governants del PP han renunciat a reiniciar els tràmits per declarar novament BIC l'edifici. El nou conseller insular de Patrimoni, del PP, ho ha resumit dient de manera lacònica: "*Roma locuta, causa finita*" (Roma s'ha pronunciat, el tema ha acabat). Malgrat això, la conselleria ha iniciat converses amb la propietat per tal d'arribar a un acord que permeti el Consell Insular d'Eivissa i Formentera fer-se càrrec de la seua gestió, a canvi del pagament d'un lloguer.

La intenció del Consell és tornar a fer funcions culturals (teatre i concerts, sobretot) a l'antic escenari, que va ser el primer lloc d'Eivissa on, l'any 1904, es va projectar la primera pel·lícula, i on durant tot un segle s'hi han celebrat els principals actes socials, culturals i polítics.

Joan Lluís Ferrer